

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 4Co/42/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3717209141
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 04. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alica Beňová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2019:3717209141.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Alice Beňovej a sudkýň JUDr. Oľgy Lichnerovej a JUDr. Ivety Anderlovej v spore žalobcu G. U., a. s. so sídlom G., I. XXX/A, F.: XX XXX XXX, zastúpeného Advokátskou kanceláriou JUDr. I. H., PhD., s.r.o. so sídlom G., S. XX, proti žalovanému Z. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom S. XXX, o zaplatenie 6494,55 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 06. novembra 2018, č. k. 7Csp/200/2017-104 takto

rozhodol:

Napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v zamietajúcej výrokovej časti I. a vo výrokovej časti II. o náhrade trov konania **p o t v r d z u j e**.

Žalovanému **n e p r i z n á v a** nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. zamietol žalobu o zaplatenie 6.494,55 eur s príslušenstvom. Výrokom II. žalovanému súd nepriznal nárok na náhradu trov konania. V odôvodnení uviedol, že podanou žalobou sa žalobca domáhal zaplatenia sumy 6.494,55 eur s príslušenstvom. Uznesením č.k. 7Csp/200/2017-94 zo dňa 26.07.2018 súd pripustil zmenu žaloby v časti úrokov a úrokov z omeškania tak, že žalobca sa zmenenou žalobou domáha, aby súd rozhodol, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi úroky 19% p.a. zo sumy 6.494,55 eur od 01.06.2017 do zaplatenia a úroky z omeškania 5,15% p.a. zo sumy 6.494,55 eur od 01.06.2017 do zaplatenia, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Z vykonaného dokazovania súd prvej inštancie zistil, že dňa 25.06.2013 uzatvoril žalobca ako veriteľ so žalovaným ako dlžníkom zmluvu o úvere, na základe ktorej poskytol žalobca žalovanému úver vo výške 7000 eur, ktorý sa žalovaný zaviazal splácať v pravidelných 60 mesačných splátkach po 185,50 eur, splatných k 25.dňu v mesiaci, pri výške úrokovej sadzby 19 % ročne a ročnej percentuálnej miere nákladov 20,74 %. Dátum prvej splátky bol dohodnutý ku dňu 25.07.2013 a konečná splatnosť úveru ku dňu 25.06.2018. Žalovaný je v zmluve identifikovaná svojim menom, priezviskom, rodným číslom, číslom občianskeho preukazu a adresou trvalého bydliska. Z upozornenia - výzvy na splatenie dlžnej sumy zo dňa 26.11.2014 súd zistil, že žalobca upozornil žalovaného že voči nemu eviduje pohľadávku vyplývajúcu zo zmluvy viac ako 3 mesiace po lehote splatnosti vo výške 961,46 eur a upozornil ho, že v prípade, ak nedôjde k úhrade vyššie uvedenej dlžnej sumy, banka je oprávnená vyhlásiť úver za predčasne splatný. Z výzvy na úhradu dlžnej sumy zo dňa 12.12.2014 zistil, že žalobca oznámil žalovanému, že svojím konaním podstatným spôsobom porušil ustanovenia zmluvy o úvere a obchodných podmienok, stáva sa úverová pohľadávka ku dňu 12.12.2014 predčasne splatnou v celom rozsahu. Výška dlžnej sumy je tvorená istinou vo výške 6.494,55 eur, úrokom 1.082,21 eur a poplatkami za upomienky vo výške 39,28 eur, poistné vo výške 121,50 eur, spolu 7.737,54 eur. Žalobca zároveň vyzval žalovaného na úhradu dlžnej sumy v lehote do 10 kalendárnych dní odo dňa doručenia výzvy. Právne vec súd prvej inštancie posúdil podľa § 261 ods. 3 písm. d), § 497 Obchodného zákonníka; §

52 ods. 1, 2, 3, 4, § 53 ods. 1, § 53 ods. 9, § 54 ods. 1, 2, § 101, § 103 Občianskeho zákonníka; § 1 ods.1, 2, § 2 písm. a), b), d) zákona č. 129/2010 Z.z. Súd prvej inštancie uviedol, že aktívna legitimácia žalobcu vyplýva zo zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 13.06.2017 uzavretej medzi spoločnosťou Q. G. N., a.s. ako postupcom a žalobcom ako postupníkom, predmetom ktorej bolo aj postúpenie pohľadávky postupcu voči žalovanému. Medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným vznikol právny vzťah zo zmluvy o úvere podľa § 497 Obch. zák. Zmluvou sa žalobca v rámci predmetu svojej činnosti zaviazal poskytnúť žalovanému ako fyzickej osobe - nepodnikateľovi peňažné prostriedky a žalovaná sa tieto zaviazala splácať v pravidelných splátkach. Pretože žalovaný nevystupoval pri uzatváraní zmluvy v rámci svojej podnikateľskej alebo obchodnej činnosti, jedná sa aj o spotrebiteľskú zmluvu podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka ako aj zmluvu o spotrebiteľskom úvere podľa § 2 písm. d) zákona č. 129/2010 Z.z. zákona o spotrebiteľských úveroch. Žalovaný na pojednávaní dňa 17.07.2018 namietol premlčanie dlhu voči žalobcovi. Vzhľadom na námietku premlčania vznesenú žalovaným sa súd zaoberal otázkou vymáhateľnosti uplatneného nároku. V danom prípade, keď súd uzavrel, že zmluva uzatvorená medzi stranami sporu je spotrebiteľskou zmluvou a právny vzťah medzi nimi je vzťahom občiansko-právnym, pristúpil k skúmaniu plynutia premlčacej doby v zmysle § 101 Občianskeho zákonníka. Zákon v § 565 umožňuje, aby sa veriteľ s dlžníkom dohodli (prípadne aby tak rozhodnutím určil súd), že ak sa nesplní niektorá splátka, stane sa zročným celý dlh (tzv. strata výhody splátok). Veriteľ v takom prípade môže žiadať o zaplatenie celého dlhu. Trojročná premlčacia doba, pokiaľ ide o celý zostávajúci dlh, začína plynúť odo dňa splatnosti nesplnenej splátky. To však platí len v prípade, keď veriteľ využil svoje právo žiadať zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorých zo splátok najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky. Ak sa tak nestalo a veriteľ stratil právo žiadať od dlžníka zaplatenie celého dlhu, premlčacia doba celého dlhu prestane plynúť a opäť plynie len premlčacia doba pre jednotlivé splátky, a to do ich splatnosti. Premlčacia doba pre celú pohľadávku však začne plynúť znova, ak dlžník nesplní v určenom termíne ani ďalšiu splátku. V § 53 ods. 9 Obč. zák. sa upresňujú podmienky splácania záväzkov zo spotrebiteľských zmlúv v splátkach. Podľa tejto úpravy dodávateľ môže uplatniť právo vyplývajúce z § 565 OZ, t.j. žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky (ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené) najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky. Toto právo však môže uplatniť iba za podmienky, že naň upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní. Ustanovenie § 53 ods. 9 Obč. zák. stanovuje okamih a podmienky uplatnenia práva na zaplatenie celého dlhu pre nesplnenie splátky v spotrebiteľských veciach, ale nemení osobitným spôsobom upravený začiatok plynutia premlčacej doby, ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stal zročným celý dlh. Ak potom začiatok plynutia premlčacej doby pri plnení dohodnutom v splátkach, ako aj v prípade, ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh podľa § 565 Obč. zák., upravuje osobitne § 103 Obč. zák. tak, že premlčacia doba začne plynúť odo dňa zročnosti nesplnenej splátky, nemožno použiť všeobecnú právnu úpravu začiatku plynutia premlčacej doby podľa § 101 Obč. zák., v zmysle ktorej premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz. Ustanovenie § 103 Obč. zák. neobsahuje výnimku, podľa ktorej by v prípade spotrebiteľských zmlúv veriteľ uplatňujúci si svoje právo podľa § 565 Obč. zák. mohol tak urobiť najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky (a v súvislosti s uvedeným by začala aj premlčacia doba plynúť až tri mesiace od omeškania so zaplatením splátky). Naopak, § 103 Obč. zák. stanovuje, že ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh, začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky (teda nie od splatnosti celého dlhu) - touto nesplnenou splátkou bola splátka splatná dňa 25.08.2014. Opačný výklad by okrem toho, že nemá oporu v texte príslušných zákonných ustanovení, bol v rozpore s princípom ochrany spotrebiteľa, pretože by dodávateľovi poskytoval dlhšiu ako 3 - ročnú premlčaciu dobu na uplatnenie práv zo spotrebiteľskej zmluvy (ak bolo plnenie dohodnuté v splátkach pod stratou ich výhody). V danom prípade keďže veriteľ mohol uplatniť právo podľa § 565 Občianskeho zákonníka najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky (§ 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka), splatnosťou splátky splatnej dňa 25.08.2014 (ktorá ako posledná neuhradená vyplýva z dôkazu - Aktuálny stav úveru ku dňu 07.06.), začala plynúť trojročná premlčacia doba práva na zaplatenie celého zosplateného dlhu, ktorá uplynula dňa 25.08.2017. Pokiaľ žalobca právo na zaplatenie zosplateného dlhu žalovaného zo zmluvy uplatnil až žalobou podanou na súde dňa 04.12.2017, je jeho nárok premlčaný, nakoľko sa premlčuje v 3-ročnej premlčacej dobe podľa Občianskeho zákonníka. Z uvedeného dôvodu súd žalobu zamietol ako nedôvodnú. O trovách konania rozhodol súd podľa § 255 C.s.p. a žalovanému ako strane sporu, ktorá mala vo veci plný úspech priznať náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie a bránenie práva proti žalobcovi ako strane sporu, ktorá vo veci úspech nemala. Keďže žalovanému žiadne trovy nevznikli, súd rozhodol tak, že mu nárok na ich náhradu nepriznal.

2. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca. Žalobca namietal, že nie je zrejmé, na základe akých skutočností súd uviedol, že je povinný v zmysle ust., § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. ex offo prihliadnuť na premlčanie. Uviedol, že zosplatnenie úveru vo svojej podstate znamená zmenu termínu splatnosti všetkých nesplatených splátok, na ktoré má veriteľ nárok. V uvedenom prípade teda nejde o odstúpenie od zmluvy, nakoľko zmluva ostáva i naďalej v platnosti, avšak v dôsledku využitia veriteľovho práva dôjde k zmene termínu splatnosti splátok úveru, a to všetkých tých, ktoré ku dňu vyhlásenia predčasnej splatnosti neboli uhradené, či už minulých, alebo budúcich. V danom prípade zo strany žalobcu nedošlo k odstúpeniu od zmluvy, ale k vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru, čo vo svojej podstate predstavuje stratu výhody splátok pre dlžníka, nie však zánik, resp. zrušenie samotnej zmluvy. Vyhlásením predčasnej splatnosti úveru sa premlčuje celý úverový vzťah naraz, tzn. v jednotnej premlčacej dobe, a to odo dňa vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru. Premlčacia doba nezačala plynúť dňa 25.08.2014, ale až dňa 28.12.2014. Predčasná splatnosť úveru nastala dňa 12.1.2014, avšak, žalovaný si predmetnú výzvu na splatenie dlžnej istiny s príslušenstvom, podľa doručky potvrdzujúcej prevzatie výzvy, prevzal až dňa 17.12.2014. V samotnej výzve na splatenie dlžnej istiny s príslušenstvom je žalovanému daná paričná lehota na plnenie, a to 10 kalendárnych dní odo dňa doručenia uvedenej výzvy. Lehota na plnenie žalobcovi zo strany žalovaného uplynula dňa 27.12.2014. Z uvedeného vyplýva, že žalobca mohol prvýkrát uplatniť svoje právo na súde až dňa 28.12.2014, teda deň nasledujúci po dni márneho uplynutia lehoty na dobrovoľné plnenie. K otázke započítavania 10-dňovej lehoty na dobrovoľné plnenie žalobca poukázal na uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici, č.k. 14Co/410/2017-109 zo dňa 27.03.2018. Podľa právneho názoru žalobcu je predmetné rozhodnutie vo svojom odôvodnení nepreskúmateľné. Základom odôvodnenia súdneho rozhodnutia sú tie tvrdenia, ktorými súd podopiera svoj záver. Požiadavky na odôvodnenie rozhodnutia súdu sú požiadavky na argumentáciu v odôvodnení, pričom ide o také pravidlá argumentácie, ktoré musia byť dodržané v každom súdnom rozhodnutí. Mal za to, že nedostatočným odôvodnením súdneho rozhodnutia porušil súd práva žalobcu vychádzajúce z čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil tomuto súdu na ďalšie konanie, alternatívne žiadal, aby odvolací súd žalobe vyhovel v celom rozsahu a žalovaného zaviazal na náhradu trov konania vrátane trov právneho zastúpenia, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

3. Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu písomne nevyjadril.

4. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací preskúmal vec v napadnutom rozsahu podľa § 379 a § 380 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 /keď nebolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie, ani to nevyžadoval verejný záujem/v spojení § 219 ods. 3 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej výrokovej zamietajúcej časti I. a výrokovej časti II. o náhrade trov konania je potrebné podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdiť.

5. Zo súdneho spisu vyplýva, že predchodca žalobcu K. banka, a.s. (ďalej len „predchodca žalobcu“) dňa 25.06.2013 uzatvoril so žalovaným zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXX (ďalej len „zmluva o úvere“), ktorá je spotrebiteľským úverom a na základe ktorej poskytol predchodca žalobcu žalovanému úver vo výške 7.000 eur, ktorý sa žalovaný zaviazal splácať v pravidelných 60 mesačných splátkach. Žalovaný úver nesplácal podľa dohodnutých podmienok. Predchodca žalobcu výzvou zo dňa 12.12.2014 oznámil žalovanému, že sa stáva úverová pohľadávka ku dňu 12.12.2014 predčasne splatnou v celom rozsahu. Výška dlžnej sumy bola spolu 7.737,54 eur. Predchodca žalobcu zároveň vyzval žalovaného na úhradu dlžnej sumy v lehote do 10 kalendárnych dní odo dňa doručenia výzvy.

6. Žalobca úvodom svojho odvolania namieta to, že zo strany súdu malo dôjsť k aplikácii ustanovenia § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, a teda, že súd ex offo prihliadol na premlčanie uplatneného nároku. Z obsahu napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie však odvolací súd nezistil, že by súd prvej inštancie aplikoval vyššie uvedené ustanovenie, ktoré v dôsledku nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 7.2.2018 vo veci PL. ÚS 11/2016 stratilo účinnosť dňom uverejnenia nálezu v Zbierke zákonov Slovenskej republiky. Žalovaný na pojednávaní v predmetnej veci dňa 17.07.2018 ktorého sa žalobca a ani jeho právny zástupca nezúčastnili, riadne vzniesol námietku premlčania, v dôsledku ktorého súd prvej inštancie správne v danej veci skúmal premlčanie žalobcom uplatneného nároku.

7. Podľa § 103 Občianskeho zákonníka v platnom znení, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stal zročný celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

8. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v platnom znení, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

9. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka v platnom znení, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky.

10. Z uvedených ustanovení vyplýva, že premlčacia doba v prípade spotrebiteľského úveru, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach začína plynúť odo dňa splatnosti splátky, pre ktorú došlo k uplatneniu práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka, a teda k zosplateniu celej pohľadávky za predpokladu, že to bolo medzi stranami spotrebiteľského úveru dohodnuté, pričom však musí byť zachované, že veriteľ môže uplatniť toto právo najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. V predmetnom spotrebiteľskom vzťahu bolo medzi zmluvnými stranami zmluvy o úvere právo veriteľa - predchodcu žalobcu podľa § 565 Občianskeho zákonníka dohodnuté v článku 6 v bode 6.2. obchodných podmienok. Pre prípady, kedy sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným, splatným celý dlh stanovuje Občiansky zákonník v § 103, druhá veta, osobitné pravidlo pre začiatok plynutia premlčacej doby zosplateného dlhu. V zmysle § 103 veta druhá Občianskeho zákonníka ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

11. Pre posúdenie začiatku plynutia premlčacej doby je tak rozhodné zistenie splatnosti tej splátky, pre nezaplatenie ktorej veriteľ pristúpil k zosplateniu celého úveru. Predchodca žalobcu úver zosplatnil výzvou zo dňa 12.12.2014, z ktorej vyplýva, že pohľadávka žalobcu sa stala predčasne splatnou k 12.12.2014. Pokiaľ teda z právneho úkonu, ktorým došlo zo strany predchodcu žalobcu k uplatneniu práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka nebolo možné zistiť, pre ktorú splátku došlo k zosplateniu úveru, treba vychádzať z toho, že veriteľ mohol pristúpiť k zosplateniu len za podmienok podľa § 565 v spojení s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka ako uviedol aj súd prvej inštancie. Z ustanovení § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka tak vyplýva obmedzenie veriteľa na uplatnenie práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka žiadať zaplatenie celej pohľadávky pre neplnenie splátok, až po uplynutí troch mesiacov s omeškaním zaplatenia splátky a tiež povinnosť veriteľa upozorniť spotrebiteľa na uplatnenie tohto práva v lehote nie kratšej ako 15 dní. Odvolací súd teda vychádzajúc z tejto úpravy dospel k záveru, že k uplatneniu práva žalobcu podľa § 565 Občianskeho zákonníka v predmetnej veci mohlo dôjsť len pre nezaplatenie splátky splatnej dňa 25.08.2014/splátka pre ktorej nezaplatenie za súčasného dodržania § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka mohlo dôjsť k zosplateniu k 12.12.2014/.

12. Ak teda žalobca ako veriteľ vyhlásil predčasnú splatnosť celého úveru pre nezaplatenie splátky splatnej dňa 25.08.2014 /§ 565 v spojení s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka/, začala plynúť premlčacia doba práva na zaplatenie celého zosplateného dlhu odo dňa splatnosti uvedenej splátky, teda odo dňa 25.08.2014 a uplynula dňa 25.08.2017. Svoje právo na zaplatenie dlhu z úveru si žalobca uplatnil až žalobou doručenou súdu prvej inštancie dňa 04.12.2017, teda po márnom uplynutí premlčacej doby, a preto súd prvej inštancie správne žalobcovi premlčané právo nepriznal.

13. K námietke žalobcu, že súd prvej inštancie odňal žalobcovi možnosť konať pred súdom prvej inštancie z dôvodu, že rozsudok nedostatočne odôvodnil, odvolací súd uvádza, že túto odvoláciu námietku žalobcu nemožno považovať za dôvodnú. Preskúmaním veci odvolací súd zistil, že súd prvej inštancie rozsudok náležite odôvodnil v zmysle § 220 ods. 2 CSP. Odôvodnenie rozhodnutia má všetky náležitosti vyžadované uvedeným ustanovením. Z odôvodnenia rozhodnutia súdu prvej inštancie nepochybne vyplýva, na základe akých úvah s prihliadnutím na zistený skutkový stav dospel súd prvej inštancie k právnomu názoru vyslovenému v rozhodnutí vo veci samej. Súd prvej inštancie pri odôvodnení svojho rozhodnutia dbal aj na to, aby jeho odôvodnenie bolo presvedčivé.

14. Odvolací súd preto rozsudok súdu prvej inštancie v zamietajúcej výrokovej časti I. a vo výrokovej časti II. o náhrade trov konania podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

15. O náhrade trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods.1, § 262 ods. 1 CSP tak, že úspešnému žalovanému nebola priznaná náhrada trov konania, nakoľko žalovanému žiadne trovy odvolacieho konania nevznikli.

16. Toto rozhodnutie bolo senátom krajského súdu prijaté jednomyseľne.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).